

1. Ál - mél - ko - dás - sal csu - dál - juk
Ó, Is - ten, ha meg - vizi - sál - juk

Vég - he - tet - len sze - rel - med,
Ki - je - len - tett ke - gyel - med;

Ezt száj ki nem mond - hat - ja,

Nyelv nem ma - gya - ráz - hat - ja.

2. Mert az emberi nemzetet / Annyira becsülötted,
Hogy te egyetlenegyedet / Érette elküldötted
Emberi ábrázatban, / Hogy élne gyalázatban.
3. Ó, Isten bölcsességének / Megfoghatatlan titka!
Mély tengerét szerelmének / Ki értené, mily ritka;
Ki ezt eszébe venné, / Mélyen szívébe tenné.
4. Mi azért vígan dicsérünk, / Ó, jó Atyánk, tégedet,
Magasztalunk, s arra kérünk, / Hogy te szeretetedet
Gerjessed fel szívünkben, / Jobban-jobban lelkünkben.